

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 174/03-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 25. februára 2004 v senáte zloženom z predsedu Daniela Švábyho a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť Ing. A. K. a G. K., obaja bytom T., zastúpených advokátom Mgr. I. P., Z., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Dolnom Kubíne v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 38/95 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd v Dolnom Kubíne v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 38/95 p o r u š i l právo Ing. A. K. a G. K., aby sa ich vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu v Dolnom Kubíne v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 38/95 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietahov.

3. Ing. A. K. a G. K. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume každému po 25 000 Sk (slovom dvadsaťpäťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd v Dolnom Kubíne povinný vyplatiť im do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. A. K. a G. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 12 400 Sk (slovom dvanásťtisícštyristo slovenských korún), ktoré je Okresný súd v Dolnom Kubíne povinný im vyplatiť na účet advokáta Mgr. I. P. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 2. októbra 2003 č. k. I. ÚS 174/03-12 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. A. K. a G. K., obaja bytom T. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátom Mgr. I. P., Z., ktorou sťažovatelia namietali porušenie svojho práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu v Dolnom Kubíne (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 38/95.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovatelia 9. júna 1995 podali okresnému súdu žalobný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemkom. Konanie je vedené pod sp. zn. 8 C 38/95. Sťažovatelia uviedli, že uvedené konanie *„je príznačné prieťahmi a napriek našim sťažnostiam a žiadostiam do dnešného dňa nebolo vo veci rozhodnuté“*. Sťažovatelia sa domáhajú *„v zmysle § 50 odst. 3 zák. č. 123/2002 aj primeraného finančného zadostučinenia a to vo výške 50.000,- Sk. Dôvodom je skutočnosť, že zbytočné prieťahy v konaní im spôsobili škodu, keď sporné pozemky nemôžu od roku*

1995 užívať, prenajímať, brať z nich iné úžitky, zastaviť ich a pod. Okrem toho nedoriešený právny stav sporných pozemkov od roku 1995 privodil aj ďalšie trestné stíhania sťažovateľovi 1/ a psychické traumy. Sťažovateľ je osobitne postihnutý aj v tom, že napriek jeho väčšinovému spoluvlastníckemu podielu, nemá z týchto pozemkov žiadny finančný prospech. Celý prospech naopak využíva menšinový spoluvlastník (...)

Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd vo veci vydal tento nález:

„Ústavný súd SR podľa § 56 odst. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov vyslovuje, že v súdnom konaní pred Okresným súdom v Dolnom Kubíne č. 8 C 38/95 došlo v období

- od 10. 5. 1996, kedy ustanovený znalec doručil na Okresný súd v Dolnom Kubíne znalecký posudok až do 21. 4. 1998
- od 27. 5. 1999, kedy sa uskutočnila ohliadka sporných pozemkov v Oraviciach do 3. 4. 2001, kedy prebehlo nasledujúce pojednávanie a súd prijal uznesenie č. 8 C 38/95-222, ktorým prerušil konanie až do právoplatného rozhodnutia vo veci 10 C 198/01
- od 3. 4. 2001 až do podania tejto ústavnej sťažnosti, keď nebolo rozhodnuté o odvolaní zo sťažovateľov 1/, 2 zo dňa 11. 4. 2001 proti uzneseniu o prerušení konania 8 C 38/95-222 resp. ani nebol spisový materiál 8 C 38/95 doručený na Krajský súd v Žiline na rozhodnutie o odvolaní a námietke zaujatosti sudcu JUDr. Š. Z.

k zbytočným prietiahov v konaní, čím bolo porušené ústavné právo sťažovateľov 1, 2 zakotvené v Ústave SR, čl. 48 odst. 2.

(...)

Ústavný súd SR prikazuje podľa § 56 odst. 3 písm. a) zák. č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov, aby Okresný súd Dolný Kubín v konaní č. 8 C 38/95 zjednal nápravu a konal tak, aby k ďalším zbytočným prietiahom nedošlo.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľom 1, 2 podľa § 56 odst. 4 zák. č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov finančné zadosťučinenie vo výške 50.000,- Sk a ukladá Okresnému súdu v Dolnom Kubíne, aby v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto

rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplatil sťažovateľom 1, 2 spoločne a nerozdielne sumu 50.000,- Sk“.

Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom JUDr. P. B., listom z 11. novembra 2003 sp. zn. Spr 787/03 a právny zástupca sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 1. decembra 2003.

Predseda okresného súdu v relevantnej časti svojho prípisu uviedol, že:

„Žaloba bola Okresnému súdu v Dolnom Kubíne doručená 9. 6. 1995. V tom čase vec vybavoval JUDr. J. V. ako sudca Okresného súdu Dolný Kubín, pobočka Námestovo a tento dňa 1. 2. 1996 vyzval na doplatok súdneho poplatku a taktiež o zapožičanie k veci sa vzťahujúcich spisových materiálov zo Správy katastra v Dolnom Kubíne. Prvé pojednávanie vo veci prebehlo 22. 2. 1996, ktoré pojednávanie bolo odročené na deň 12. 3. 1996 z dôvodu znovupredvolania navrhovateľky v 2. rade, vyžiadania spisu bývalej okresnej privatizačnej komisie Dolný Kubín o dražbe prevádzkovej jednotky Autocamping a chatová osada Oravice, ktorá prebehla 28. 6. 1991, ďalej za účelom vyžiadania spisu KS Banská Bystrica a Pozemkového úradu Dolný Kubín, ako aj záložnej zmluvy od Správy katastra Dolný Kubín. Na pojednávaní konanom dňa 12. 3. 1996 boli predmetné spisové materiály oboznámené, bol vypočutý navrhovateľ v 1. rade, navrhovateľka v 2. rade, odporca a pojednávanie bolo odročené na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania znalcom z odboru geodézia. Znalec podal znalecký posudok dňa 10. 5. 1996. Nasledujúce pojednávanie bolo vykonané 14. 5. 1998, kedy bol vypočutý právny zástupca navrhovateľov, právny zástupca odporcu a pojednávanie bolo opätovne odročené z dôvodu zisťovania doručenia zásielok, ako aj za účelom zisťovania dátumu úmrtia niektorých účastníkov zmluvy V1487/94 zo dňa 21. 11. 1994, neplatnosti ktorej sa domáhal odporca. Ďalšie pojednávanie prebehlo 18. 2. 1999, ktoré bolo odročené za účelom vykonania ohliadky. Ohliadka bola vykonaná 27. 5. 1999 za účasti účastníkov konania. Právny zástupca navrhovateľov sa niekoľkokrát v tomto období obrátil na súd so žiadosťou o vytýčenie termínu pojednávania. Dňa 3. 4. 2001 právny zástupca odporcu podal súdu návrh na prerušenie konania v zmysle 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože v tomto čase prebiehalo

konanie, v ktorom sa riešila otázka, ktorá mohla mať význam pre rozhodnutie súdu a to vo veci Okresného súdu v Dolnom Kubíne sp. zn. 10 C 198/01, v ktorom sa Mgr. V. Z. domáhal proti odporcom Ing. A. K. a spol. určenia, že pozemok zapísaný na LV č. 1900 k. ú. Vitanová patrí do dedičstva po poručiťke A. O. zomrelej 8. 5. 1998 a tiež určenia, že M. O. je spoluvlastníkom tých istých pozemkov. Na pojednávaní konanom 3. 4. 2001 súd konanie prerušil až do právoplatného rozhodnutia konania vedeného pod sp. zn. 10 C 198/01. 11. 4. 2001 doručil právny zástupca navrhovateľov súdu odvolanie proti uzneseniu o prerušení konania zo dňa 3. 4. 2001 a taktiež námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 23 Co 2194/02 bolo uznesenie okresného súdu o prerušení konania zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Opatrením predsedu Okresného súdu v Dolnom Kubíne č. 6 zo dňa 21. 2. 2003 bola vec v súlade s rozvrhom práce na rok 2003 pridelená na ďalšie konanie náhodným výberom JUDr. P. B. Tento sudca dňa 20. 3. 2003 požiadal Katastrálny úrad Žilina, Správa katastra Tvrdošín o zaslanie aktuálneho výpisu z LV č. 2647 k. ú. Tvrdošín ohľadne parcely č. 12160/9. Predmetný výpis bol súdu doručený bezodkladne. Dňa 26. 5. 2003 bola priznaná náhrada znalcovi Ing. P. S. za podanie znaleckého posudku. 29. 10. 2003 konajúci sudca vyžiadal snímky z katastrálnej mapy a spis bývalej správy katastra Dolný Kubín týkajúci sa kúpnej zmluvy, ktorej predmetom boli spoluvlastnícke podiely na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. 1900 k. ú. Vitanová. Doposiaľ ku vytýčeniu termínu pojednávania nedošlo, pretože JUDr. B. je zákonným sudcom od 21. 2. 2003 a vzhľadom na komplikovanosť problematiky a vyžiadanie si listinných podkladov nemožno konštatovať, že by vo veci priebežne nekonal.

Záverom uvádzam, že v zmysle § 30 ods. 1 a 2 Zákona o ústavnom súde netrvám na tom, aby sa o prijatej sťažnosti konalo ústne pojednávanie“.

Právny zástupca sťažovateľov vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu predsedu okresného súdu uviedol, že:

„Po oboznámení sa s vyjadrením Okresného súdu v Dolnom Kubíne č. Spr 787/03 z 11. 11. 2003 uvádzame, že aj z obsahu citovaného vyjadrenia vyplýva, že v konaní č. 8 C 38/95 došlo v nami uvádzaných štádiách súdneho konania k prietahom v súdnom konaní.

Tieto prietahy sú podľa nášho názoru preukázané v období od 10. 5. 1996 do 21. 4. 1998, od 27. 5. 1999 do 3. 4. 2001 a napokon od 3. 4. 2001 až doteraz.

Priamym dôkazom o prietahoch v súdnom konaní je napokon samotný súdny spis č. 8 C 38/95 Okresného súdu v Dolnom Kubíne.

Netrváme preto v zmysle § 30 odst. 1 a 2 zákona o Ústavnom súde na tom, aby o prijatej sťažnosti prebehlo ústne pojednávanie a žiadame, aby Ústavný súd vydal nález v zmysle našej sťažnosti zo dňa 9. 12. 2002.

Zároveň uvádzame, že si uplatňujeme náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré žiadame poukázať na účet nášho právneho zástupcu, Mgr. I. P., komerčného právnika, ...“.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou týchto základných práv – inak ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 113/03).

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 8 C 38/95:

Dňa 9. júna 1995 podali sťažovatelia okresnému súdu žalobný návrh na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam proti Mgr. V. Z., (ďalej len „žalovaný“).

Dňa 1. februára 1996 okresný súd vyzval sťažovateľov na zaplatenie doplatku súdneho poplatku, ktorý vyzvaní uhradili 14. februára.

Dňa 22. februára 1996 a 12. marca 1996 sa uskutočnili vo veci pojednávania, pričom ostatné bolo odročené na neurčito za účelom vykonania znaleckého dokazovania znalcom z odboru geodézie. Uznesenie o ustanovení znalca bolo písomne vyhotovené 20. marca 1996.

Dňa 10. mája 1996 znalec doručil okresnému súdu vypracovaný znalecký posudok.

Dňa 21. apríla 1998 okresný súd vyzval sťažovateľov, aby sa písomne vyjadrili k znaleckému posudku. Sťažovatelia tak učinili 9. mája 1998.

Dňa 14. mája 1998 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito za účelom zadováženia správ.

Dňa 21. mája 1998 k písomnému vyjadreniu sťažovateľov k podanému znaleckému posudku zaujal písomné stanovisko žalovaný.

Dňa 18. februára 1999 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené za účelom vykonania ohliadky.

Dňa 27. mája 1999 bola vykonaná ohliadka za účasti účastníkov konania.

Dňa 3. apríla 2001 bolo vo veci pojednávanie, na ktorom na návrh právneho zástupcu žalovaného okresný súd uznesením č. k. 8 C 38/95-222 prerušil napadnuté konanie do právoplatného rozhodnutia v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 198/01.

Dňa 11. apríla 2001 podali sťažovatelia proti uvedenému uzneseniu okresného súdu o prerušení konania odvolanie a zároveň podali námietku zaujatosti konajúceho sudcu.

Dňa 8. júna 2001 sa k odvolaniu sťažovateľov proti prerušeniu konania písomne vyjadril žalovaný.

Dňa 5. decembra 2002 bol spis predložený Krajskému súdu v Žiline, aby rozhodol o odvolaní proti uzneseniu z 3. apríla 2001, ktorým bolo konanie prerušené, a zároveň rozhodol o vznesenej námietke zaujatosti.

Dňa 31. decembra 2002 Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 23 Co 2194/02 napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie; rozhodol aj o vznesenej námietke zaujatosti. Spis bol okresnému súdu doručený 2. februára 2003.

Dňa 20. marca 2003 konajúci sudca požiadal príslušný katastrálny úrad o zaslanie aktuálneho výpisu LV č. 2647, kat. úz. Tvrdošín. Okresnému súdu bol uvedený výpis z evidencie nehnuteľností doručený obratom.

Dňa 26. mája 2003 bola uznesením č. k. 8 C 38/95-264 priznaná znalcovi náhrada z titulu znalečného.

Dňa 29. októbra 2003 si konajúci sudca vyžiadal dokumentáciu z katastrálneho úradu a dal pripojiť spis okresného súdu sp. zn. 10 C 198/01.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Judikatúra ústavného súdu a Európskeho súdu pre ľudské práva sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy (a obdobne aj v čl. 6 ods. 1 dohovoru), sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Ústavný súd pritom prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií postupoval ústavný súd aj v danom prípade.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam vedenom pod sp. zn. 8 C 38/95, v ktorom sťažovatelia vystupujú ako žalobcovia, došlo k porušeniu ich práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že posudzovaná vec je zložitá (napr. súvislosť s iným konaním, znalecké dokazovanie, ohliadka), avšak doterajšiu dĺžku konania nemožno ospravedlniť len touto okolnosťou.

2. Pri hodnotení ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľov v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil takú závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na ich ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v napadnutej veci od 10. mája 1996 do 21. apríla 1998, t. j. viac ako dvadsaťtri mesiacov, od 27. mája 1999 do 3. apríla 2001, t. j. dvadsaťdva mesiacov, a od 8. júna 2001 do 5. decembra 2002, t. j. takmer osemnásť mesiacov, bez akýchkoľvek zákonných dôvodov nečinný, teda vyše päť rokov neboli vykonané vo veci žiadne úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovatelia počas súdneho konania nachádzajú, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom

článku ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu a vzhľadom na to, že ani od 2. februára 2003 do konca roka 2003 neboli vo veci vykonané efektívne úkony smerujúce k odstraňovaniu právnej neistoty sťažovateľov, ústavný súd konštatuje, že v konaní došlo k priet'ahom, ktoré neboli spôsobené zložitost'ou veci ani správaním účastníkov konania, ale postupom okresného súdu.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľov na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľom ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch.

Sťažovatelia požadovali priznať z titulu primeraného finančného zadosťučinenia „*spoločne a nerozdielne sumu 50.000,- Sk*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je žiadnou garanciou na to, aby okresný súd nepokračoval v nečinnosti v napadnutom konaní, a iba konštatovanie porušenia označených základných práv nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľov. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať im aj primerané finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľov, no najmä vzhľadom na dlhodobú a bezdôvodnú nečinnosť okresného súdu považuje za primerané finančné zadosťučinenie

v požadovanej výške 50 000 Sk. Ústavný súd však nepovažoval za odôvodnené jej priznanie spoločne a nerozdielne, ale spôsobom, ktorý je uvedený vo výroku pod bodom 3 tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zabezpečenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 3.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľom (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania vo výške 12 400 Sk z dôvodu trov ich právneho zastúpenia advokátom Mgr. I. P., Z., tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia pod bodom 4.

Náhrada sa priznala za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie sťažnosti z 9. augusta 2002 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 1. decembra 2003). Za dva úkony vykonané v roku 2002 patrí odmena v sume po 3 900 Sk a k tomu dvakrát náhrada režijného paušálu po 100 Sk a za jeden úkon, ktorý bol vykonaný v roku 2003, patrí odmena v sume 4 270 Sk a režijný paušál 128 Sk (§ 13 ods. 8, § 19 ods. 3, § 24 ods. 3 a § 25 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 163/2002 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľov predstavujú celkom sumu 12 400 Sk.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľov rozhodol tak, ako to je uvedené pod bodom 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2004